

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

17.1 Інтеграл Рімана на m -вимірному проміжку

☞ **Означення** (m -вимірний проміжок). Множина

$$I = \{ \bar{x} = (x_1, x_2, \dots, x_j, \dots, x_m) \in \mathbb{R}^m : a_j \leq x_j \leq b_j, j = \overline{1, m} \}$$

називається m -вимірним проміжком.

Приклади. 1. Якщо $m=1$ то одновимірним проміжком являється відрізок числової прямої $[a_1, b_1]$.

2. Якщо $m=2$, то двовимірним проміжком являється прямокутник на декартовій площині, координати якого задовольняють нерівностям:

$$\begin{aligned} a_1 &\leq x_1 \leq b_1 \\ a_2 &\leq x_2 \leq b_2, \end{aligned}$$

тобто в цьому випадку

$$I = [a_1, b_1] \times [a_2, b_2].$$

2. Якщо $m=3$, то двовимірним проміжком являється прямий паралелепіпед в декартовому просторі, координати якого задовольняють нерівностям:

$$\begin{aligned} a_1 &\leq x_1 \leq b_1, \\ a_2 &\leq x_2 \leq b_2, \\ a_3 &\leq x_3 \leq b_3. \end{aligned}$$

Тобто в цьому випадку

$$I = [a_1, b_1] \times [a_2, b_2] \times [a_3, b_3].$$

3. Якщо хочуть зазначити, що проміжок визначається точками $\bar{a} = (a_1, \dots, a_m)$, $\bar{b} = (b_1, \dots, b_m)$, то його позначають в такий спосіб:

$$I_{[\bar{a}, \bar{b}]} \text{ або } [\bar{a}, \bar{b}].$$

☞ **Означення.** Мірою або об'ємом проміжку $I = I_{[\bar{a}, \bar{b}]}$ (тут

$\bar{a} = (a_1, \dots, a_m)$, $\bar{b} = (b_1, \dots, b_m)$) називається число $\prod_{j=1}^m (b_j - a_j)$. Позначення:

$$|I| = V(I) = \mu(I) = \prod_{j=1}^m (b_j - a_j).$$

Властивості міри проміжку.

1. $I_{[\lambda \bar{a}, \lambda \bar{b}]} = \lambda^m I_{[\bar{a}, \bar{b}]}$.

2. Якщо проміжок I розбито на скінченну кількість проміжків, які попарно не мають спільних внутрішніх точок, тобто

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$I = \bigcup_{j=1}^n I_j, \quad (I_j)^o \cap (I_i)^o = \emptyset \quad \forall i \neq j,$$

тоді

$$|I| = \sum_{j=1}^n |I_j|.$$

3. Якщо проміжок I покрито за допомогою скінченної кількості проміжків, тобто $I \subset \bigcup_{j=1}^n I_j$, тоді для їх міри здійснюється нерівність

$$|I| \leq \sum_{j=1}^n |I_j|.$$

ПОВТОРЕННЯ. Розглянемо випадок функції однієї змінної.

Нехай $f(x)$ – задана на $[a, b]$,

розглянемо розбиття відрізка $[a, b]$ скінченною кількістю точок

$$a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_{k-1} < x_k < \dots < x_{n-1} < x_n = b,$$

позначимо розбиття $R = \{x_k\}$.

Розглянемо точки $\alpha_k \in [x_{k-1}, x_k]$ $k = \overline{1, n}$, $P = \{\alpha_k\}$ – проміжні точки.

Розглянемо $\sigma = \sigma(f, R, P) = \sum_{k=1}^n f(\alpha_k) \Delta x_k$ – інтегральна сума, тут

$$\Delta x_k = x_k - x_{k-1}, \quad d = \max_{k=1, n} (x_k - x_{k-1}) - \text{діаметр розбиття.}$$

Означення 1 (на мові границь). Якщо для функції $f(x)$, що задана на відрізку $[a, b]$, для будь-якого розбиття R відрізка $[a, b]$ і для будь-якого набору проміжних точок P відрізків розбиття, існує

скінченна границя інтегральних сум $\sigma(f, R, P) = \sum_{k=1}^n f(\alpha_k) \Delta x_k$ при ді-

аметрі розбиття d , що прагне до нуля, тобто $I = \lim_{d \rightarrow 0} \sigma(f, R)$, яка не за-

лежить від вибору розбиття R і набору проміжних точок P , то така функція називається інтегрованою за Ріманом на відрізку $[a, b]$, а значення границі – визначеним інтегралом Рімана, що позначається

$$I = \int_a^b f(x) dx.$$

Означення 2 (на мові $\varepsilon - \delta$). Якщо

$$\exists I \in \mathbb{R} : \forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 : \forall R = \{x_k\} \forall P = \{\alpha_k\} \quad d < \delta \Rightarrow |I - \sigma| < \varepsilon,$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

то число I називається границею інтегральних сум і позначається $I = \lim_{d \rightarrow 0} \sigma$. Якщо таке число I існує, то функція $f(x)$ називається *інтегрованою за Ріманом* на відрізку $[a, b]$, а значення границі I – *визначеним інтегралом Рімана*.

Кратний інтеграл є узагальненням визначеного інтеграла Рімана функції однієї змінної.

Кожен з відрізків $[a_j, b_j]$ ($j = \overline{1, m}$), що утворює проміжок I , розбивається на відрізки, а розбиття проміжку I утворюється із проміжків, кожен з яких є декартовим добутком відрізків утворених розбиттів.

Позначимо через $R = \{I_j\}_{j=1}^n$ множину проміжків розбиття,

$\bar{\alpha}_j \in I_j$ – проміжні, відмічені точки, $P = \{\bar{\alpha}_j\}$ – множина відмічених точок.

Якщо A – довільна множина в \mathbb{R}_2^m , то $d(A) = \sup\{\rho(x, y) : x, y \in A\}$ – діаметр множини A . Діаметром розбиття $d = d(R)$ називається максимальний серед усіх діаметрів проміжків розбиття, тобто

$$d = d(R) = \max_j d(I_j).$$

Означення. Інтегральною сумою функції $f(\bar{x})$, що відповідає розбиттю $R = \{I_j\}_{j=1}^n$ проміжку I з відміченими точками $P = \{\bar{\alpha}_j\}$ називається значення наступної суми

$$\sigma = \sigma(f, R, P) = \sum_{j=1}^n f(\bar{\alpha}_j) \cdot |I_j|.$$

Означення. Число $J = \lim_{d \rightarrow 0} \sigma$ називається границею інтегральних сум при діаметрі розбиття, що прагне до нуля, $d \rightarrow 0$, якщо

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 : \forall R \forall P \quad d < \delta \Rightarrow |\sigma - J| < \varepsilon.$$

Якщо існує $J = \lim_{d \rightarrow 0} \sigma$, тоді функція $f(\bar{x})$ називається *інтегрованою за Ріманом на проміжку I* . Позначення: $f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(I)$. Число J називається *інтегралом Рімана на проміжку I* . Позначення: $J = \int_I f(\bar{x}) d\bar{x}$.

Ще раз підкреслимо, що значення границі $J = \lim_{d \rightarrow 0} \sigma$ (згідно до визначення) не повинно залежати від способу розбиття і вибору відмічених точок.

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

Окремі випадки кратний інтегралів:

$$m=1 \quad J = \int_{I=[a,b]} f(x) dx = \int_a^b f(x) dx - \text{визначений інтеграл Рімана,}$$

$$m=2 \quad J = \iint_I f(x, y) dx dy - \text{подвійний інтеграл,}$$

$$m=3 \quad J = \iiint_I f(x, y, z) dx dy dz - \text{потрійний інтеграл.}$$

Теорема (необхідна умова інтегровності функції на проміжку).
 $f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(I) \Rightarrow f(\bar{x})$ – обмежена на I .

Доведення. Пп.: припустимо супротивне, що $f(\bar{x})$ – необмежена. Розглянемо розбиття $R = \{I_j\}_{j=1}^n$ проміжку I і формально випишемо інтегральну суму

$$\sigma = \sigma(f, R, P) = \sum_{j=1}^n f(\bar{\alpha}_j) \cdot |I_j|,$$

що відповідає множині відмічених точок $P = \{\bar{\alpha}_j\}$, які будемо обирати наступним чином. Оскільки функція $f(\bar{x})$ – необмежена, то вона необмежена хоча б на одному із проміжків розбиття $I_{j_0} \Rightarrow$

$$\Rightarrow \forall M > 0 \exists \bar{\alpha}_{j_0} \in I_{j_0} : |f(\bar{\alpha}_{j_0})| \cdot |I_{j_0}| > M + |\sigma^*|,$$

де $\sigma^* = \sum_{j \neq j_0} f(\bar{\alpha}_j) |I_j|$. Тоді

$$|\sigma| = \left| \sigma^* + f(\bar{\alpha}_{j_0}) \cdot |I_{j_0}| \right| \geq \left| f(\bar{\alpha}_{j_0}) \right| |I_{j_0}| - |\sigma^*| > M + |\sigma^*| - |\sigma^*| = M.$$

Висновок: границя інтегральних сум не існує, тому функція $f(\bar{x})$ неінтегровна на I . \nrightarrow ■

17.2 Критерії Дарбу інтегровності функції багатьох змінних на проміжку

Введемо позначення:

$$m_j = \inf_{\bar{x} \in I_j} f(\bar{x}), \quad M_j = \sup_{\bar{x} \in I_j} f(\bar{x}).$$

Тут $R = \{I_j\}_{j=1}^n$ – розбиття проміжку I .

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

Визначимо нижню та верхню інтегральні суми Дарбу функції $f(\bar{x})$ на проміжку I , що відповідає розбиттю $R = \{I_j\}_{j=1}^n$ відповідно:

$$\underline{S} = \underline{S}(f, R) = \sum_{j=1}^n m_j |I_j|,$$

$$\bar{S} = \bar{S}(f, R) = \sum_{j=1}^n M_j |I_j|.$$

Властивості інтегральних сум Дарбу.

Вл. 1. $\underline{S}(f, R) = \inf_P \sigma(f, R, P) \leq \sup_P \sigma(f, R, P) = \bar{S}(f, R).$

Ця властивість є наслідком визначення сум Дарбу.

Вл. 2. Якщо R_1 є подрібненням розбиття R , то має місце нерівність

$$\underline{S}(f, R) \leq \underline{S}(f, R_1) \leq \bar{S}(f, R_1) \leq \bar{S}(f, R).$$

Доведення здійснюється аналогічно одновимірному випадку.

Вл. 3. Будь-яка нижня сума для розбиття R_1 не більша за будь-яку верхню суму Дарбу для іншого розбиття R_2 :

$$\underline{S}(f, R_1) \leq \bar{S}(f, R_2).$$

Доведення. Введемо до розгляду розбиття R_3 , яке є подрібненням як розбиття R_1 , так і розбиття R_2 , і інтегральні суми Дарбу, що йому відповідають \underline{S}_3 і \bar{S}_3 . Тоді згідно до вл. 2 отримаємо

$$\underline{S}_1 \leq \underline{S}_3 \leq \bar{S}_3 \leq \bar{S}_2. \blacksquare$$

Вл.4. $\forall \varepsilon > 0 \forall R \exists P_1 : \bar{S}(f, R) - \sigma(f, R, P_1) < \varepsilon,$

$$\forall \varepsilon > 0 \forall R \exists P_2 : \sigma(f, R, P_2) - \underline{S}(f, R) < \varepsilon.$$

Доведення здійснюється аналогічно одновимірному випадку.

Розглянемо множину $\{\bar{S}(f, R) : R\}$. Вона обмежена знизу, наприклад, значенням суми $\underline{S}(f, R^*)$, де R^* - фіксоване розбиття,

$$\Rightarrow \exists \inf \{\bar{S}(f, R) : R\} = \underline{J} \text{ - верхній інтеграл Дарбу.}$$

Аналогічно $\exists \sup \{\underline{S}(f, R) : R\} = \bar{J}$ - нижній інтеграл Дарбу.

Теорема (критерій Дарбу інтегрованості функції на проміжку). Функція $f(\bar{x})$ - інтегровна на проміжку I тоді і тільки тоді, коли

$$\lim_{\delta \rightarrow 0} (\bar{S} - \underline{S}) = 0, \text{ тобто}$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(I) \Rightarrow (\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall R \ d < \delta \Rightarrow \bar{S}(f, R) - \underline{S}(f, R) < \varepsilon).$$

Доведення здійснюється аналогічно одновимірному випадку.

Наслідок. Обмежена функція $f(\bar{x})$ - інтегровна на проміжку I тоді і тільки тоді, коли $\underline{J} = \bar{J}$, крім того, $\underline{J} = \bar{J} = J = \int_I f(\bar{x}) dx$.

17.3 Класи інтегровних функцій на проміжку

Теорема. Неперервні функції на проміжку інтегровні на ньому.

Доведення здійснюється за допомогою наслідку із теореми Кантора аналогічно випадку функції однієї змінної.

☞ **Означення.** Множина A має лебегову міру нуль (позначення: $\mu A = 0$), якщо її можна покрити не більше, ніж зчисленною кількістю проміжків, сумарним об'ємом, меншим наперед заданою ε . Тобто

$$\mu A = 0 \Leftrightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists \{I_j\}_{j \in M} \left(\bar{M} \leq a \right) : A \subset \bigcup_{j \in M} I_j \wedge \sum_{j \in M} |I_j| < \varepsilon.$$

Зауваження. Безпосередньо із означення випливає таке: якщо множина A має лебегову міру нуль, то будь-яка її підмножина B матиме теж міру нуль, тобто

$$\left. \begin{array}{l} \mu A = 0 \\ \forall B \subset A \end{array} \right\} \Rightarrow \mu B = 0.$$

Ця властивість міри Лебега називається неперервністю міри Лебега.

Приклади.

1) A - скінченна $\Rightarrow \mu A = 0$.

Дійсно,

$$\left. \begin{array}{l} \bar{A} = n \Rightarrow A = \{a_j\}_{j=1}^n \\ a_j \in I_j : |I_j| < \frac{\varepsilon}{n} \end{array} \right\} \Rightarrow A \subset \bigcup_{j=1}^n I_j \wedge \sum_{j=1}^n |I_j| < n \cdot \frac{\varepsilon}{n} = \varepsilon$$

2) A - зчисленна $\Rightarrow \mu A = 0$.

Дійсно,

$$\left. \begin{array}{l} A = \{a_j\}_{j=1}^{\infty} \\ a_j \in I_j : |I_j| < \frac{\varepsilon}{2^j} \end{array} \right\} \Rightarrow A \subset \bigcup_{j=1}^{\infty} I_j \wedge \sum_{j=1}^{\infty} |I_j| < \sum_{j=1}^{\infty} \frac{\varepsilon}{2^j} = \frac{\varepsilon/2}{1-1/2} = \varepsilon.$$

Наприклад, множина \mathbb{Q}^m - зчисленна $\Rightarrow \mu \mathbb{Q}^m = 0$.

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

3) Якщо $I^{(m-1)}$ – $(m-1)$ -вимірний проміжок, а функція $\varphi(\bar{x})$ – неперервна на $I^{(m-1)}$, тоді множина $G = \{(\bar{x}, \bar{y}) : y = \varphi(\bar{x}) \wedge \bar{x} \in I^{(m-1)}\}$ в \mathbb{R}^m , що являється графіком функції $\varphi(\bar{x})$, має лебегову міру нуль, тобто $\mu G = 0$.

Доведення. Згідно до наслідку з теореми Кантора проміжок $I^{(m-1)}$ можна розбити на скінченну кількість проміжків $\{I_j^{(m-1)}\}_{j=1}^n$, на кожному з яких коливання функції $\varphi(\bar{x})$ буде меншим за $\varepsilon^* < \frac{1}{2} \cdot \sqrt{\frac{\varepsilon}{n}}$.

Припустимо, що $\mu_{(m-1)}(I_j^{(m-1)}) < \sqrt{\frac{\varepsilon}{n}}$.

Обираємо, довільні точки \bar{x}_j із проміжку розбиття $I_j^{(m-1)}$. Розглянемо множину $I_j^{(m-1)} \times [\varphi(\bar{x}_j) - \varepsilon^*, \varphi(\bar{x}_j) + \varepsilon^*]$. Вона гарантовано покриває ділянку графіку функції $\varphi(\bar{x})$, що розташовується над проміжком $I_j^{(m-1)}$. Множини $I_j^{(m-1)} \times [\varphi(\bar{x}_j) - \varepsilon^*, \varphi(\bar{x}_j) + \varepsilon^*]$ є проміжками в \mathbb{R}^m об'єму (міри)

$$\mu_m \left(I_j^{(m-1)} \times [\varphi(\bar{x}_j) - \varepsilon^*, \varphi(\bar{x}_j) + \varepsilon^*] \right) = \mu_{m-1}(I_j^{(m-1)}) \cdot 2\varepsilon^* < \sqrt{\frac{\varepsilon}{n}} \cdot \sqrt{\frac{\varepsilon}{n}} = \frac{\varepsilon}{n}.$$

Такі проміжки покривають графік функції $\varphi(\bar{x})$, тобто множину G і мають сумарний об'єм, менший за ε . ■

Зауваження. Множина із приклада покрита скінченною кількістю проміжків загального об'єму, меншого за ε . Це відповідає жордановій міри нуль.

Теорема (*критерій Лебега інтегровності функції на проміжку*). Обмежена функції $f(\bar{x})$ на проміжку I інтегрована тоді і тільки тоді, коли множина A її точок розриву має міру Лебега нуль, тобто $\mu A = 0$.

Доведення теореми входить в курс «Теорія міри та інтегралу».

Якщо деяка властивість виконується у всіх точках, окрім точок лебегової міри нуль, то кажуть що ця властивість виконується майже скрізь. Тому останню теорему можна сформулювати в такий спосіб:

обмежена функція інтегрована на проміжку I тоді і тільки тоді, коли вона на ньому неперервна майже скрізь.

17.4 Інтеграл по множині

17.4.1 Допустимі множини.

Означення. Множина A із m -вимірному простору називається *допустимою*, якщо множина її межових точок має лебегову міру нуль. Тобто

$$A \subset \mathbb{R}^m - \text{допустима} \stackrel{\text{def}}{\Leftrightarrow} \mu(\partial A) = 0.$$

Приклад 1. Якщо область D обмежена графіками функцій $y = \varphi(\bar{x})$, $y = \psi(\bar{x})$, неперервними на $I^{(m-1)}$, тоді D являється допустимою множиною в \mathbb{R}^m (згідно до прикладу 3 із 17.3).

Зокрема, якщо $m = 2$, функції $f_1(x)$ і $f_2(x)$ - неперервні на $[a, b]$, а також $f_1(x) \geq f_2(x)$ на $[a, b]$, то множина $D = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : a \leq x \leq b \wedge f_2(x) \leq y \leq f_1(x)\}$ (рис. 17.1) має межу лебегової міри нуль. Отже вона є допустимою.

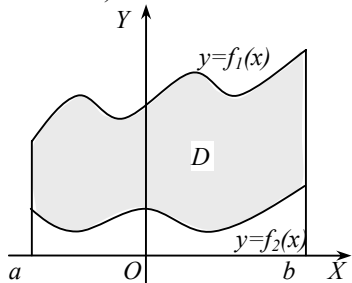

Рис. 17.1

Приклад 2. Тетраедр, куля, призма, куб, паралелепіпед є множинами допустимими, оскільки множина їх межових точок утворюється із скінченної кількості неперервних поверхонь.

Лема.

$$E_1, E_2 \subset \mathbb{R}^m \Rightarrow \begin{cases} 1) \partial E_1, \partial E_2 - \text{замкнена в } \mathbb{R}^m, \\ 2) \partial(E_1 \cup E_2) \subset \partial E_1 \cup \partial E_2, \\ \partial(E_1 \cap E_2) \subset \partial E_1 \cup \partial E_2, \\ \partial(E_1 \setminus E_2) \subset \partial E_1 \cup \partial E_2. \end{cases}$$

Наслідок. Якщо E_1 и E_2 - допустимі множини, тоді їх об'єднання, перетин і різниця також будуть множинами допустимими.

► Доведення отримаємо із імплікації

$$\mu(\partial E_1) = \mu(\partial E_2) = 0 \Rightarrow \mu(\partial E_1 \cup \partial E_2) = 0,$$

леми і властивості неперервності міри Лебега. ◀

Означення. *Характеристичною функцією* множини E називається функція вигляду:

$$\chi_E(\bar{x}) = \begin{cases} 1, \bar{x} \in E, \\ 0, \bar{x} \notin E. \end{cases}$$

Задамо функцію

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$f\chi_E(\bar{x}) = \begin{cases} f(\bar{x}), \bar{x} \in E, \\ 0, \bar{x} \notin E. \end{cases}$$

Нехай $f(\bar{x})$ - задана на допустимій множині E . Розглянемо проміжок I , для якого $I \supset E$.

Означення. Нехай E - допустима множина, тоді *інтегралом по допустимій множині E* називається інтеграл по проміжку I , що покриває E , тобто

$$\int_E f(\bar{x}) d\bar{x} \stackrel{\text{def}}{=} \int_{I \supset E} f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x}.$$

Лема (коректність визначення). Нехай E - допустима множина, тоді

$$(I_1 \supset E, I_2 \supset E) \Rightarrow \int_{I_1} f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{I_2} f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x}.$$

Це означає, що у означенні інтегралу по множині E байдуже, який проміжок обирати в якості того, що покриває множину E .

Доведення. Розглянемо допоміжний проміжок $I = I_1 \cap I_2 \supset E$, тоді

$$\int_I f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x} = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_k f(\bar{\alpha}_k) |I_k^*|,$$

де $\{I_k^*\}$ - розбиття проміжку I .

Подовжимо розбиття $\{I_k^*\}$ на проміжки I_1 і I_2 із збереженням значення діаметра розбиття. Відмічені точки, що не належать $\{I_k^*\}$, оберемо довільним чином, а ті, що належать $\{I_k^*\}$ збережемо тими ж. Тоді на проміжках, що не належать $\{I_k^*\}$, функція $f\chi_E(\bar{x})$ приймає значення нуль, тому інтегральна сума для проміжків I_1 і I_2 буде співпадати із значенням інтегральних сум для проміжку I , а тому і значення границь інтегральних сум будуть однаковими. Отримаємо:

$$\int_I f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{I_1} f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{I_2} f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x}. \quad \blacksquare$$

17.4.2 Критерій Лебега інтегрованості функції на допустимій множині.

Теорема (критерій Лебега інтегрованості функції на допустимій множині). Функція $f(\bar{x})$, обмежена на допустимій множині E , інтегровна на цій множині тоді і тільки тоді, коли множина її точок розриву на множині E має лебегову міру нуль. Тобто

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

f - обм. на E } $\Leftrightarrow \mu A = 0$, де A - множина точок розриву $f(\bar{x})$ на E .

Доведення. Нехай I - проміжок, що покриває допустиму множину E , B - множина точок розриву $f(\bar{x})$ на I , ∂E - межа E . Тоді

$$B \subset A \cup \partial E, \quad A \subset B \cup \partial E.$$

Необхідність.

$$\left. \begin{array}{l} f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \\ f(\bar{x}) - \text{обм. на } E \end{array} \right\} \Rightarrow \left. \begin{array}{l} f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(I) \\ f(\bar{x}) - \text{обм. на } I \end{array} \right\} \Rightarrow \mu B = 0,$$

$$E - \text{допустима} \Rightarrow \mu(\partial A) = 0.$$

$$\text{Маємо: } \left. \begin{array}{l} A \subset B \cup \partial E \\ \mu(\partial A) = 0 \\ \mu B = 0 \end{array} \right\} \Rightarrow \mu A = 0.$$

Достатність.

$$\left. \begin{array}{l} \mu A = 0 \\ B \subset A \cup \partial E \\ f(\bar{x}) - \text{обм. на } I \end{array} \right\} \Rightarrow \left. \begin{array}{l} \mu B = 0 \\ f(\bar{x}) - \text{обм. на } I \end{array} \right\} \Rightarrow f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(I) \Rightarrow f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E). \quad \blacksquare$$

17.4.3 Міра (об'єм) допустимої множини.

\square **Означення.** Жордановою мірою (об'ємом) допустимої множини E називається інтеграл по цій множині від одиничної функції:

$$\mu E = V(E) = \int_E 1 d\bar{x}.$$

ПОВТОРЕННЯ.

Плоска область D називається квадровною, якщо

$$\sup \{S(B) : B \subset D, B - \text{многокутник}\} = \inf \{S(A) : A \supset D, A - \text{многокутник}\} \stackrel{\text{def}}{=} S(D);$$

тіло D в \mathbb{R}^3 - кубовне, якщо

$$\sup \{V(B) : B \subset D, B - \text{многогранник}\} = \inf \{V(A) : A \supset D, A - \text{многогранник}\} \stackrel{\text{def}}{=} V(D);$$

спільне значення між \sup і \inf називається площею плоскої області D (об'ємом тіла D).

За наданим вище означенням

$$\mu E = V(E) = \int_E 1 d\bar{x}.$$

Встановимо зв'язок між цим означенням і наданим раніше.

Функція $f(\bar{x}) \equiv 1$ на E являється неперервною, тому множина A її точок розриву є порожньою, тому $\mu A = 0$, звідки $f(\bar{x}) \equiv 1$ - інтегрована на E . Отже, за критерієм Дарбу

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\int_I \chi_E(\bar{x}) d\bar{x} = \int_I \chi_E(\bar{x}) d\bar{x}.$$

З'ясуємо геометричний зміст верхнього інтегралу Дарбу. За означенням

$$\int_I \chi_E(\bar{x}) d\bar{x} = \inf_R \bar{S}(\chi_E, R).$$

Значення верхньої суми Дарбу $\bar{S}(\chi_E, R) = \sum_{k=1}^n M_k |I_k|$ дорівнює значенню сум об'ємів тих проміжків, які мають спільні точки з множиною E . Об'єднання цих проміжків є многокутником (многогранником), що описано навколо E (цей многокутником (многогранником) має сторони, паралельні осям координат).

Для нижньої суми Дарбу її значення дорівнює сумі площ проміжків розбиття, які цілком лежать всередині множини E , тобто дорівнює площі вписаного в E многокутника. Оскільки нижня сума Дарбу дорівнює верхній сумі Дарбу, тобто

$$\inf_R \bar{S}(\chi_E, R) = \sup_R \underline{S}(\chi_E, R),$$

то можна довести, що визначення площі (об'єму), надане раніше, співпадає з визначенням через кратний інтеграл.

17.5 Загальні властивості кратних інтегралів

Надалі будемо припускати, що E, E_1, E_2 - допустимі множини.

Вл. 1 (властивість лінійності). $f, g \in \mathfrak{R}(E) \Rightarrow \alpha f \pm \beta g \in \mathfrak{R}(E)$, крім того

$$\int_E (\alpha f(\bar{x}) + \beta g(\bar{x})) d\bar{x} = \alpha \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} + \beta \int_E g(\bar{x}) d\bar{x}.$$

► Перевіримо спочатку інтегровність:

$$\left. \begin{array}{l} A - \text{множина точок розриву } f(\bar{x}) \text{ на } E \\ B - \text{множина точок розриву } g(\bar{x}) \text{ на } E \\ C - \text{множина точок розриву функції } \alpha f(\bar{x}) + \beta g(\bar{x}) \text{ на } E \end{array} \right\} \Rightarrow$$

$$\left. \begin{array}{l} C \subset A \cup B \\ \Rightarrow \mu A = 0 (f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E)) \\ \mu B = 0 (g(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E)) \end{array} \right\} \Rightarrow \mu(A \cup B) = 0 \Rightarrow \mu C = 0 \Rightarrow \alpha f(\bar{x}) + \beta g(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E).$$

Тепер можна доводити рівність:

$$\int_E (\alpha f(\bar{x}) + \beta g(\bar{x})) d\bar{x} = \int_{I \supset E} (\alpha f(\bar{x}) + \beta g(\bar{x})) \chi_E(\bar{x}) d\bar{x},$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\begin{aligned} \sigma_{(\alpha \cdot f(\bar{x}) + \beta \cdot g(\bar{x}))\chi_E(\bar{x})} &= \sum_{k=1}^n (\alpha \cdot f\chi_E(\zeta_k) + \beta \cdot g\chi_E(\zeta_k)) |I_k| = \\ &= \alpha \cdot \sum_{k=1}^n f\chi_E(\zeta_k) |I_k| + \beta \cdot \sum_{k=1}^n g\chi_E(\zeta_k) |I_k| = \alpha \cdot \sigma_{f\chi_E(\bar{x})} + \beta \cdot \sigma_{g\chi_E(\bar{x})}. \end{aligned}$$

Оскільки $f, g, \alpha f \pm \beta g \in \mathfrak{R}(E)$, то існують границі інтегральних сум в останній нерівності при $d \rightarrow 0$; здійснимо в ній граничний перехід:

$$\int_I (\alpha \cdot f\chi_E(\bar{x}) + \beta \cdot g\chi_E(\bar{x})) d\bar{x} = \alpha \int_I f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x} + \beta \int_I g\chi_E(\bar{x}) d\bar{x},$$

$$\int_E (\alpha \cdot f(\bar{x}) + \beta \cdot g(\bar{x})) d\bar{x} = \alpha \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} + \beta \int_E g(\bar{x}) d\bar{x}. \quad \blacktriangleleft$$

$$\text{Вл. 2. } \left. \begin{array}{l} f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \\ f(\bar{x}) \stackrel{m.c.}{=} 0 \end{array} \right\} \Rightarrow \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} = 0.$$

► $f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \Rightarrow f\chi_E(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E)$, тому границя інтегральних сум функції $f\chi_E(\bar{x})$ не залежить від вибору проміжних точок. Оскільки $f(\bar{x}) \stackrel{m.c.}{=} 0 \Rightarrow f\chi_E(\bar{x}) \stackrel{m.c.}{=} 0$, то можна обрати ті точки в якості проміжних, значення функції в яких дорівнює нулю.

$$\sigma_{f(\bar{x})\chi_E(\bar{x})} = \sum_k f\chi_E(\bar{\alpha}_k) |I_k| = 0 \xrightarrow{d \rightarrow 0} 0 \Rightarrow \int_I f(\bar{x})\chi_E(\bar{x}) d\bar{x} = 0 \Rightarrow \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} = 0. \quad \blacktriangleleft$$

$$\text{Наслідок із вл. 2. } \left. \begin{array}{l} f(\bar{x}), g(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \\ f(\bar{x}) \stackrel{m.c.}{=} g(\bar{x}) \end{array} \right\} \Rightarrow \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} = \int_E g(\bar{x}) d\bar{x}.$$

► Оскільки $f, g \in \mathfrak{R}(E) \Rightarrow f + g \in \mathfrak{R}(E)$, то

$$\varphi(\bar{x}) = f(\bar{x}) - g(\bar{x}) = 0 \Rightarrow \int_E \varphi(\bar{x}) d\bar{x} = 0$$

$$\int_E f(\bar{x}) d\bar{x} - \int_E g(\bar{x}) d\bar{x} = 0. \quad \blacktriangleleft$$

Вл. 3 (адитивність інтегралу). Нехай E_1 і E_2 - допустимі множини, тоді здійснюються наступні імплікації:

$$\exists \int_{E_1 \cup E_2} f(\bar{x}) d\bar{x} \stackrel{1}{\Leftrightarrow} \left(\exists \int_{E_1} f(\bar{x}) d\bar{x} \wedge \exists \int_{E_2} f(\bar{x}) d\bar{x} \right) \stackrel{2}{\Rightarrow} \exists \int_{E_1 \cap E_2} f(\bar{x}) d\bar{x}.$$

Крім того

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\mu(E_1 \cap E_2) = 0 \Rightarrow \int_{E_1 \cup E_2} f(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{E_1} f(\bar{x}) d\bar{x} + \int_{E_2} f(\bar{x}) d\bar{x}.$$

► 1 вт. Введемо позначення:

A_1 – множина точок розриву $f(\bar{x})$ на E_1 ,

A_2 – множина точок розриву $f(\bar{x})$ на E_2 ,

B – множина точок розриву $f(\bar{x})$ на $E_1 \cup E_2$,

C – множина точок розриву $f(\bar{x})$ на $E_1 \cap E_2$.

Тоді отримаємо:

$$\left. \begin{array}{l} \mu(B) = 0 \\ A_1 \subset B \\ A_2 \subset B \end{array} \right\} \Rightarrow \begin{cases} \mu A_1 = 0 \Rightarrow f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E_1), \\ \mu A_2 = 0 \Rightarrow f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E_2). \end{cases}$$

$$\left[\leftarrow \begin{array}{l} \mu A_1 = 0 \\ \mu A_2 = 0 \\ B \subseteq A_1 \cup A_2 \end{array} \right] \Rightarrow \mu B = 0 \Rightarrow f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E_1 \cup E_2).$$

$$\left[\Rightarrow \begin{array}{l} \mu A_1 = 0 \\ \mu A_2 = 0 \\ C \subseteq A_1 \cup A_2 \end{array} \right] \Rightarrow \mu C = 0 \Rightarrow f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E_1 \cap E_2).$$

Доведемо РІВНІСТЬ. Оскільки

$$\chi_{E_1 \cup E_2}(\bar{x}) = \chi_{E_1}(\bar{x}) + \chi_{E_2}(\bar{x}) - \chi_{E_1 \cap E_2}(\bar{x}),$$

то

$$f \chi_{E_1 \cup E_2}(\bar{x}) = f \chi_{E_1}(\bar{x}) + f \chi_{E_2}(\bar{x}) - f \chi_{E_1 \cap E_2}(\bar{x}).$$

Маючи на увазі те, що $\mu(E_1 \cap E_2) = 0$, одержимо $f \chi_{E_1 \cap E_2}(\bar{x}) \stackrel{м.с.}{=} 0$. Із цього, із властивості лінійності, наслідку із другої властивості, отримаємо

$$\int_I f \chi_{E_1 \cup E_2}(\bar{x}) d\bar{x} = \int_I f \chi_{E_1}(\bar{x}) d\bar{x} + \int_I f \chi_{E_2}(\bar{x}) d\bar{x} - \int_I f \chi_{E_1 \cap E_2}(\bar{x}) d\bar{x},$$

$$\int_{E_1 \cup E_2} f(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{E_1} f(\bar{x}) d\bar{x} + \int_{E_2} f(\bar{x}) d\bar{x}. \quad \blacktriangleleft$$

Вл. 4. $f \in \mathfrak{R}(E) \Rightarrow |f| \in \mathfrak{R}(E) \wedge \left| \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} \right| \leq \int_E |f(\bar{x})| d\bar{x}.$

► Якщо A – множина точок розриву $f(\bar{x})$ на E ,

B – множина точок розриву $|f(\bar{x})|$ на E , тоді $A \supset B$. Тому

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$f \in \mathfrak{R}(E) \Rightarrow \left. \begin{array}{l} \mu A = 0 \\ A \supset B \end{array} \right\} \Rightarrow \mu B = 0 \Rightarrow |f| \in \mathfrak{R}(E).$$

Доведемо нерівність. Оскільки

$$\left| \sigma_{f\chi_E(\bar{x})} \right| = \left| \sum_{k=1}^n f\chi_E(\zeta_k) |I_k| \right| \leq \sum_{k=1}^n |f\chi_E(\zeta_k)| |I_k| = \sigma_{|f|\chi_E(\bar{x})},$$

то здійснивши граничний перехід при $d \rightarrow 0$ в останній нерівності, отримаємо

$$\left| \int_I f\chi_E(\bar{x}) d\bar{x} \right| \leq \int_I |f\chi_E(\bar{x})| d\bar{x} \Leftrightarrow \left| \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} \right| \leq \int_E |f(\bar{x})| d\bar{x}. \blacktriangleleft$$

$$\text{Вл. 4. } \left. \begin{array}{l} f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \\ f(\bar{x}) \geq 0 \quad \forall \bar{x} \in E \end{array} \right\} \Rightarrow \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} \geq 0.$$

$$\text{Вл. 5. } \left. \begin{array}{l} f(\bar{x}), g(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \\ f(\bar{x}) \geq g(\bar{x}) \quad \forall \bar{x} \in E \end{array} \right\} \Rightarrow \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} \geq \int_E g(\bar{x}) d\bar{x}.$$

$$\text{Вл. 6. } \left. \begin{array}{l} f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \\ E - \text{доп. мн.} \\ m \leq f(\bar{x}) \leq M \quad \forall \bar{x} \in E \end{array} \right\} \Rightarrow m \cdot \mu E \leq \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} \leq M \cdot \mu E.$$

$$\text{Вл. 7. } \left. \begin{array}{l} f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \\ m = \inf_{\bar{x} \in E} f(\bar{x}) \\ M = \sup_{\bar{x} \in E} f(\bar{x}) \end{array} \right\} \Rightarrow \exists \gamma \in [m, M] : \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} = \gamma \cdot \mu E.$$

Властивості 4-7 доводяться аналогічно одновимірному випадку.

Властивості 6-7 – це різні формулювання *теорема про середнє*.

Вл. 8 (*неперервний випадок теорема про середнє*).

$$\left. \begin{array}{l} f(\bar{x}) - \text{непер. на } E \\ E - \text{доп. зв'язна мн.} \end{array} \right\} \Rightarrow \exists \xi \in E : \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} = f(\xi) \cdot \mu E.$$

Доведення здійснюється аналогічно одновимірному випадку з використанням теорема Коші про проходження неперервної на зв'язній множині функції через нуль при зміні знаку.

Вл. 9 (*узагальнена теорема про середнє*).

$$\left. \begin{array}{l} f(\bar{x}), g(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E) \\ m = \inf_{\bar{x} \in E} f(\bar{x}) \\ M = \sup_{\bar{x} \in E} f(\bar{x}) \\ g(\bar{x}) \geq 0 \quad \forall \bar{x} \in E \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} f(\bar{x}) \cdot g(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(E), \\ \exists \gamma \in [m, M] : \int_E f(\bar{x}) \cdot g(\bar{x}) d\bar{x} = \gamma \cdot \int_E g(\bar{x}) d\bar{x}. \end{array} \right.$$

Вл. 10 (*неперервний випадок узагальненої теорема про середнє*).

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\left. \begin{array}{l} f(\bar{x}), g(\bar{x}) - \text{непер. на } E \\ E - \text{дон. зв'язна мн.} \\ g(\bar{x}) \geq 0 \quad \forall \bar{x} \in E \end{array} \right\} \Rightarrow \exists \xi \in E : \int_E f(\bar{x}) \cdot g(\bar{x}) d\bar{x} = f(\xi) \cdot \int_E g(\bar{x}) d\bar{x}.$$

Доведення вл. 9, 10 аналогічне одновимірному випадку.

$$\text{Вл. 11. } \left. \begin{array}{l} \int_E f(\bar{x}) d\bar{x} = 0 \\ f(\bar{x}) \geq 0 \quad \forall \bar{x} \in E \end{array} \right\} \Rightarrow f(\bar{x}) \stackrel{m. c.}{=} 0.$$

► Нехай $E = I$ і $\int_I f(\bar{x}) d\bar{x} = 0$, тоді

$f(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(I) \Rightarrow f(\bar{x})$ – майже скрізь неперервна на I .

Доведення проведемо від супротивного. Нехай

$\exists \bar{\xi} \in I$ - точка неперервності функції $f(\bar{x})$, в якій $f(\bar{\xi}) = \beta > 0$,

тоді $\exists V_\delta(\bar{\xi}) : f(\bar{x}) > \alpha > 0 \quad \forall \bar{x} \in V_\delta(\bar{\xi})$. Звідси

$$\int_I f(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{V_\delta(\bar{\xi})} f(\bar{x}) d\bar{x} + \int_{I \setminus V_\delta(\bar{\xi})} f(\bar{x}) d\bar{x} > \alpha \cdot \mu(V_\delta(\bar{\xi})) + 0 = \alpha \cdot 4\delta^2 > 0, \quad \nrightarrow \blacktriangleleft$$

17.6 Зведення кратного інтегралу до повторного.

17.6.1 Теорема Фубіні.

Нехай X – проміжок в \mathbb{R}^m , Y – проміжок в \mathbb{R}^n , $X \times Y$ – проміжок в \mathbb{R}^{m+n} .

Теорема (теорема Фубіні).

$$\left. \begin{array}{l} f(\bar{x}, \bar{y}) \in \mathfrak{R}(X \times Y) \\ \bar{x} \in X, \bar{y} \in Y \end{array} \right\} \Rightarrow \int_{X \times Y} f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{x} d\bar{y} = \int_X d\bar{x} \left(\int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} \right) = \int_Y d\bar{y} \left(\int_X f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{x} \right).$$

Пояснення. Перший інтеграл – це інтеграл за проміжком $X \times Y$. Другий и третій – це повторні інтеграли, які обчислюються таким чином. Розглянемо $\bar{x} \in X$ – довільне фіксоване. Розглянемо

$F(\bar{x}) = \int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y}$. Значення функції $F(\bar{x})$ у випадку, коли існує інтеграл

$\int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y}$, обирається як значення цього інтегралу; якщо ж не

існує інтеграл $\int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y}$, то значення функції $F(\bar{x})$ обирається будь-

яким поміж $\int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} = \underline{J}(\bar{x})$ і $\int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} = \bar{J}(\bar{x})$, тобто

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$F(\bar{x}) \in [\underline{J}(\bar{x}), \overline{J}(\bar{x})] .$$

В теоремі доводиться,

по-перше, що $F(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(X)$,

по-друге, $\mu\{\bar{x} \in X : \underline{J}(\bar{x}) \neq \overline{J}(\bar{x})\} = 0$.

Після обчислення значення функції $F(\bar{x})$ в усіх точках \bar{x} проміжку X обчислюємо $\int_X F(\bar{x}) d\bar{x}$, який і позначено як $\int_X d\bar{x} \int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y}$.

Ідея доведення. Окрім зазначеного вище, розглядаються також інтегральні суми для усіх 3-х інтегралів. Оскільки $f(\bar{x}, \bar{y}) \in \mathfrak{R}(X \times Y)$, то значення границь інтегральних сум не залежать від способу розбиття і вибору проміжних точок. Отже, цей вибір робимо зручним для нас способом. Розбиття обираємо як декартовий добуток розбиттів проміжків X і Y . Проміжні точки обираємо теж як «декартовий добуток» виборів на проміжках X і Y . Будемо мати:

$$\sigma_{X \times Y} = \sum_{i,j} f(\bar{x}_i, \bar{y}_j) |X_i \times Y_j| = \sum_i |X_i| \sum_j f(\bar{x}_i, \bar{y}_j) |Y_j| = \sigma_2 = \sum_j |Y_j| \sum_i f(\bar{x}_i, \bar{y}_j) |X_i| = \sigma_3 .$$

Це дограничний вигляд теореми Фубіні.

Проведемо зазначені обґрунтування.

По-перше, доведемо, що $F(\bar{x}) \in \mathfrak{R}(X)$. Зауважимо спочатку, що

$$f(\bar{x}, \bar{y}) \in \mathfrak{R}(X \times Y) \Rightarrow \lim_{d \rightarrow 0} \underline{S}(f, P) = \lim_{d \rightarrow 0} \overline{S}(f, P) = \int_{X \times Y} f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{x} d\bar{y} . \quad (*)$$

Розглянемо ланцюг нерівностей:

$$\begin{aligned} \underline{S}(f, P) &= \sum_{i,j} \inf_{(\bar{x}, \bar{y}) \in X_i \times Y_j} f(\bar{x}, \bar{y}) |X_i \times Y_j| \leq \left\| \inf_{(\bar{x}, \bar{y}) \in X_i \times Y_j} f(\bar{x}, \bar{y}) \leq \inf_{\bar{x} \in X_i} \left(\inf_{\bar{y} \in Y_j} f(\bar{x}, \bar{y}) \right) \right\| \leq \\ &\leq \sum_i \inf_{\bar{x} \in X_i} \left(\sum_j \inf_{\bar{y} \in Y_j} f(\bar{x}, \bar{y}) |Y_j| \right) \cdot |X_i| \leq \sum_i \inf_{\bar{x} \in X_i} \left(\int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} \right) \cdot |X_i| \leq \\ &\leq \sum_i \inf_{\bar{x} \in X_i} F(\bar{x}) \cdot |X_i| \leq \sum_i \sup_{\bar{x} \in X_i} F(\bar{x}) \cdot |X_i| \leq \\ &\leq \sum_i \sup_{\bar{x} \in X_i} \int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} |X_i| \leq \sum_i \sup_{\bar{x} \in X_i} \left(\sum_j \sup_{\bar{y} \in Y_j} f(\bar{x}, \bar{y}) |Y_j| \right) \cdot |X_i| \leq \\ &\leq \sum_{i,j} \sup_{(\bar{x}, \bar{y}) \in X_i \times Y_j} f(\bar{x}, \bar{y}) \cdot |X_i \times Y_j| = \overline{S}(f, P). \end{aligned}$$

Здійснюємо граничний перехід під знаком виписаної нерівності (*). Тоді із (*) випливає, що значення границь усіх сум виписаного ланцюга однакові при $d \rightarrow 0$

Тоді

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\lim_{d \rightarrow 0} \sum_i \inf_{\bar{x} \in X_i} F(\bar{x}) \cdot |X_i| = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_i \sup_{\bar{x} \in X_i} F(\bar{x}) \cdot |X_i|,$$

тобто

$$\int_X F(\bar{x}) d\bar{x} = \int_X F(\bar{x}) d\bar{x}.$$

Це означає, що функція $F(\bar{x})$ - інтегрована на X .

По-друге, доведемо, що $\mu\{\bar{x} \in X : \underline{J}(\bar{x}) \neq \bar{J}(\bar{x})\} = 0$. З ланцюга нерівностей, зокрема, також впливає, що

$$\lim_{d \rightarrow 0} \sum_i \inf_{\bar{x} \in X_i} \left(\int_{\bar{y}} f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} \right) \cdot |X_i| = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_i \sup_{\bar{x} \in X_i} \int_{\bar{y}} f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} \cdot |X_i|.$$

Це говорить про те, що

$$\int_X \left(\int_{\bar{y}} f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} - \int_{\bar{y}} f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} \right) d\bar{x} = 0 \Rightarrow \int_Y f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} \stackrel{m.c.}{=} \int_X f(\bar{x}, \bar{y}) d\bar{y} \Rightarrow \mu\{\bar{x} \in X : \bar{J}(\bar{x}) \neq \underline{J}(\bar{x})\} = 0.$$

17.6.2 Наслідки із теореми Фубіні.

Наслідок 1. Якщо $X = [a_1, b_1] \times [a_2, b_2] \times \dots \times [a_m, b_m] \subset \mathbb{R}^m$, то

$$\int_X f(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{a_1}^{b_1} dx_1 \int_{a_2}^{b_2} dx_2 \dots \int_{a_m}^{b_m} f(x_1, x_2, \dots, x_m) dx_m.$$

Приклад. Знайти $\int_I f(\bar{x}) d\bar{x}$, якщо

$$f(x, y, z) = z \cdot \sin(x + y), \quad I = [0, \pi] \times \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right] \times [0, 1].$$

Застосуємо наслідок 1 із теореми Фубіні:

$$\begin{aligned} \iiint_I f(x, y, z) dx dy dz &= \int_0^\pi dx \int_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} dy \int_0^1 z \sin(x + y) dz = \int_0^\pi dx \int_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} dy \cdot \sin(x + y) \cdot \frac{z^2}{2} \Big|_0^1 = \frac{1}{2} \int_0^\pi dx \int_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} dy (\sin(x + y)) = \\ &= -\frac{1}{2} \int_0^\pi dx \cos(x + y) \Big|_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} = -\frac{1}{2} \int_0^\pi \left(\cos\left(x + \frac{\pi}{2}\right) - \cos\left(x - \frac{\pi}{2}\right) \right) dx = \frac{1}{2} \left(\sin\left(x + \frac{\pi}{2}\right) - \sin\left(x - \frac{\pi}{2}\right) \right) \Big|_0^\pi = \\ &= -\frac{1}{2} \left(\sin \frac{3\pi}{2} - \sin \pi - \sin \frac{\pi}{2} + \sin\left(-\frac{\pi}{2}\right) \right) = -\frac{1}{2} (-1 + (-1) - 1) = \frac{3}{2}. \end{aligned}$$

Наслідок 2. Якщо D – допустима множина в \mathbb{R}^{m-1} , а E – допустима множина в \mathbb{R}^m , яка визначається наступним чином

$$E = \{(\bar{x}, y) \in \mathbb{R}^m : \bar{x} \in D \wedge \varphi(\bar{x}) \leq y \leq \psi(\bar{x})\},$$

А функція $f(\bar{x}, y)$ - інтегровна на E ($f(\bar{x}, y) \in \mathfrak{R}(E)$), тоді

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\int_E f(\bar{x}, y) d\bar{x} dy = \int_D d\bar{x} \int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} f(\bar{x}, y) dy.$$

Доведення. Нехай $\bar{x} \in D - \text{fix}$, тоді визначимо множину

$$E_{\bar{x}} = \begin{cases} \{(\bar{x}, y) : \varphi(\bar{x}) \leq y \leq \psi(\bar{x})\}, & \text{якщо } \bar{x} \in D \\ \emptyset, & \text{якщо } \bar{x} \notin D \end{cases},$$

(див. рис. 17.2 – тривимірний випадок, рис. 17.3 – двовимірний випадок), тоді

$$\chi_E(\bar{x}, y) = \chi_D(\bar{x}) \cdot \chi_{E_{\bar{x}}}(y),$$

Звідки

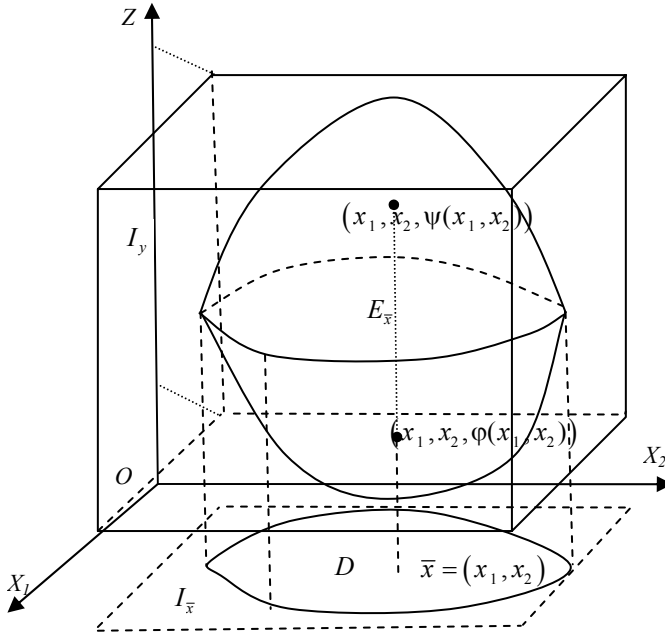

Рис. 17.2.

$$\begin{aligned} \int_E f(\bar{x}, y) d\bar{x} dy &= \int_{I_{\bar{x}} \times I_y \supseteq E} f(\bar{x}, y) d\bar{x} dy = \int_{I_{\bar{x}} \supseteq D} d\bar{x} \int_{I_y \supseteq E_{\bar{x}}} f(\bar{x}, y) \chi_E(\bar{x}, y) dy = \\ &= \int_{I_{\bar{x}} \supseteq D} \chi_D(\bar{x}) d\bar{x} \int_{I_y \supseteq E_{\bar{x}}} f(\bar{x}, y) \chi_{E_{\bar{x}}}(y) dy = \int_{I_{\bar{x}} \supseteq D} \chi_D(\bar{x}) d\bar{x} \underbrace{\int_{E_{\bar{x}}} f(\bar{x}, y) dy}_{=F(\bar{x})} = \end{aligned}$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$= \int_{I_{\bar{x}} \supset D} \chi_D(\bar{x}) d\bar{x} \underbrace{\int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} f(\bar{x}, y) dy}_{=F(\bar{x})} = \int_D d\bar{x} \int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} f(\bar{x}, y) dy.$$

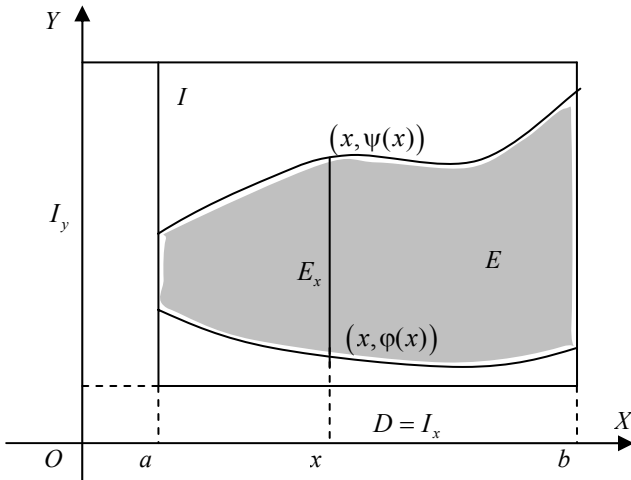

Рис. 17.3.

Тут значення функції $F(\bar{x})$ визначається так само, як і в теоремі Фубіні, а саме:

$$F(\bar{x}) = \begin{cases} \int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} f(\bar{x}, y) dy, \text{ якщо інт. існує,} \\ \in \left[\int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} f(\bar{x}, y) dy, \int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} f(\bar{x}, y) dy \right], \text{ якщо інт. не існує.} \end{cases}$$

При цьому, $\mu \left\{ \bar{x} \in D : \int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} f(\bar{x}, y) dy \neq \int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} f(\bar{x}, y) dy \right\} = 0$. ■

Наслідок з наслідку 2.

D – доп. мн. і визначається так само, як і в поперед. насл. $\left. \begin{matrix} (D \subset \mathbb{R}^{m-1}) \\ \varphi(\bar{x}) \text{ і } \psi(\bar{x}) \text{ – неперервні на } D \end{matrix} \right\} \Rightarrow$

\Rightarrow 1) E – допустима множина,

2) $\boxed{\mu(E) = \int_D (\psi(\bar{x}) - \varphi(\bar{x})) d\bar{x}}$.

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

Доведення. Оскільки $\varphi(\bar{x})$ і $\psi(\bar{x})$ – неперервні на D , тому множини точок графіків цих функцій в просторі \mathbb{R}^m мають лебегову міру нуль. Тоді множина E , що обмежена цими графіками буде допустима, оскільки має межу лебегової міри нуль. Тому із наслідку 2 отримуємо:

$$\mu(E) = \int_E d\bar{x}dy = \int_D dx \int_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} dy = \int_D d\bar{x} \cdot y \Big|_{\varphi(\bar{x})}^{\psi(\bar{x})} = \int_D (\psi(\bar{x}) - \varphi(\bar{x})) d\bar{x}. \blacksquare$$

Приклад. Знайти площу круга $x^2 + y^2 \leq r^2$.

Оскільки

$$\begin{aligned} \psi(x) &= \sqrt{r^2 - x^2}, \\ \varphi(x) &= -\sqrt{r^2 - x^2}, \\ D &= [-r, r], \end{aligned}$$

то згідно до останнього наслідку

$$\begin{aligned} \mu(E) &= \int_{-r}^r \left(\sqrt{r^2 - x^2} - \left(-\sqrt{r^2 - x^2} \right) \right) dx = 2 \int_{-r}^r \sqrt{r^2 - x^2} dx = 2 \left(\frac{x}{2} \sqrt{r^2 - x^2} + \frac{r^2}{2} \arcsin \frac{x}{2} \right) \Big|_{-r}^r = \\ &= 0 + r^2 \frac{\pi}{2} - \left(0 + r^2 \left(-\frac{\pi}{2} \right) \right) = 2 \cdot r^2 \frac{\pi}{2} = \pi r^2. \end{aligned}$$

Наслідок 3. Нехай E – допустима множина, що лежить в проміжку I , тобто $E \subset I \subset \mathbb{R}^m$. Представимо I у вигляді прямого добутку: $I = I_x \times I_y$, де $I_x \subset \mathbb{R}^{m-1}$, $I_y \subset \mathbb{R}^1$, тоді при майже усіх значеннях $y_0 \in I_y$ переріз

$$E_{y_0} = \{(\bar{x}, y) \in E : y = y_0\}$$

множини E $(m-1)$ -вимірною гіперплощиною $y = y_0$ для майже всіх $y_0 \in I_y$ являє собою допустиму її підмножиною, причому

$$\boxed{\mu E = \int_{I_y} \tilde{\mu}(E_y) dy.}$$

Тут $\tilde{\mu}(E_y)$ – $(m-1)$ -вимірна міра множини E_y , у випадку, коли E_y – допустима, якщо E_y – не є допустимою множиною, тоді $\tilde{\mu}(E_y)$ – це

число, що лежить поміж $\int_{\bar{E}_y} 1 dy$ і $\int_{E_y} 1 dy$.

Доведення.

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\begin{aligned} \chi_E(\bar{x}, y) &= \chi_{I_y}(y) \cdot \chi_{E_y}(\bar{x}) \Rightarrow \\ \Rightarrow \mu(E) &= \int_E 1 d\bar{x} dy = \int_{I_x \times I_y \supseteq E} \chi_E(\bar{x}, y) d\bar{x} dy = \int_{I_y} \chi_{I_y}(y) dy \int_{E_y} 1 d\bar{x} = \int_{I_y} \tilde{\mu} E_y dy. \blacksquare \end{aligned}$$

Приклад. Застосовуючи останню формулу, довести, що об'єм m -вимірної кулі радіуса R у випадку, коли $m = 2k + 1$, дорівнює $V_{2k+1} = 2 \cdot \frac{(2\pi)^k}{(2k+1)!!} \cdot R^{2k+1}$, а у випадку, коли $m = 2k$, $V_{2k} = \frac{(2\pi)^k}{(2k)!!} \cdot R^{2k}$.

Вивчити доведення самостійно!

17.7 Заміна змінної в кратному інтегралі

17.7.1 Постановка задачі і евристичне виведення формули заміни змінних.

ПОВТОРЕННЯ. Якщо функція однієї змінної $f(x)$ — неперервна на $[a, b]$, $x = \varphi(t)$ — неперервно диференційована на $[\alpha, \beta]$, $a = \varphi(\alpha)$, $b = \varphi(\beta)$, $\varphi[\alpha, \beta] = [a, b]$ ($\varphi(t)$ — взаємно однозначна функція),

$$\Rightarrow \int_a^b f(x) dx = \int_{\alpha}^{\beta} f(\varphi(t)) \varphi'(t) dt.$$

Узагальнимо це твердження на випадок функції багатьох змінних. Нехай

1) $\varphi(\bar{t})$ — дифеоморфізм, тобто взаємно однозначне відображення множин $D_{\bar{t}} \rightarrow D_x$, причому таке, що $x_i = \varphi_i(\bar{t})$ — неперервно диференційовні на $D_{\bar{t}} \forall i = 1, m$ і $t_j = \varphi_j^{-1}(\bar{x})$ — неперервно диференційовні на $D_x \forall j = 1, m$;

2) $D_{\bar{t}}$ і D_x — відкриті множини;

$f(\bar{x})$ — неперервна на D_x (або в загальному випадку $f \in \mathfrak{R}(D_x)$).

Мета: знайти $g(\bar{t})$, яка виражається через $f(\bar{x})$ і $\varphi(\bar{t})$, так щоб здійснювалася рівність $\int_{D_x} f(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{D_{\bar{t}}} g(\bar{t}) d\bar{t}$.

Розглянемо випадок, коли $D_{\bar{t}} = I$ — проміжок в \mathbb{R}^m .

Розіб'ємо проміжок I на проміжки I_i (утвориться розбиття $R = \{I_i\}_{i=1}^n$). Знайдемо, на які множини відобразяться проміжки I_i за допомогою відображення φ : $\varphi(I_i)$ — допустима множина в \mathbb{R}^m , оскільки I_i — множина допустима, а $\varphi(\bar{t})$ — дифеоморфізм.

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

Оскільки $D_x = \bigcup_{i=1}^n \varphi(I_i)$, а $\{\varphi(I_i)\}$ - не мають спільних внутрішніх точок, то за властивості адитивності кратного інтегралу

$$\int_{D_x} f(\bar{x}) d\bar{x} = \sum_{i=1}^n \int_{\varphi(I_i)} f(\bar{x}) d\bar{x} = (\text{застосуємо непер. випадок теореми про}$$

$$\text{середнє}) = \sum_{i=1}^n f(\bar{\xi}_i) \mu(\varphi(I_i)).$$

Оскільки $\varphi(\bar{t})$ - бієкція і $\bar{\xi}_i \in \varphi(I_i) \subset D_x$, то $\exists \bar{\tau}_i \in I_i : \bar{\xi}_i = \varphi(\bar{\tau}_i)$, тоді

$$\int_{D_x} f(\bar{x}) d\bar{x} = \sum_{i=1}^n f(\varphi(\bar{\tau}_i)) \mu(\varphi(I_i)).$$

Знайдемо $\mu(\varphi(I_i))$.

У випадку, коли $\varphi(\bar{t})$ - лінійна, то в двовимірному випадку ($m=2$) прямокутники I_i переводяться відображенням φ в паралелограми, тоді в координатному вигляді

$$x_1 = a_{11}t_1 + a_{12}t_2 = \varphi_1(t_1, t_2),$$

$$x_2 = a_{21}t_1 + a_{22}t_2 = \varphi_2(t_1, t_2),$$

а у векторному вигляді

$$e_i^{\bar{x}} = \sum_{j=1}^n a_{ij} e_j^{\bar{t}}, \quad i = 1, 2.$$

В цьому випадку

$$\mu(\varphi(I_i)) = \left| \left[e_1^{\bar{x}}, e_2^{\bar{x}} \right] \right| = \text{abs} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix}.$$

В тривимірному випадку прямий паралелепіпед в базисі $\{e_j^{\bar{t}}\}$ перейде в похилий паралелепіпед в базисі $\{e_i^{\bar{x}}\}$. Об'єм останнього обчислюється як модуль мішаного добутку, що дорівнює модулю визначника матриці лінійного перетворення, який можна також обчислювати через часткові похідні цього перетворення:

$$\det A = \begin{vmatrix} \frac{\partial \varphi_1}{\partial t_1} & \dots & \frac{\partial \varphi_m}{\partial t_1} \\ \dots & \dots & \dots \\ \frac{\partial \varphi_m}{\partial t_1} & \dots & \frac{\partial \varphi_m}{\partial t_m} \end{vmatrix} = \det \varphi'(\bar{\tau}_i),$$

$$\underline{\mu(\varphi(I_i)) = \det \varphi'(\bar{\tau}_i) \mu(I_i)}.$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

Остання рівність у випадку лінійного перетворення насправді має значення, що не залежить від точки, в якій обчислюється, а у випадку, коли $\varphi(t)$ - нелінійна функція, а міра $\mu(I_i)$ - мала, тоді значення $\mu(\varphi(I_i))$ мало відрізняється від міри похилого паралелепіпеду і залежить від точки, в якій обчислюється, і тоді

$$\mu(\varphi(I_i)) \approx \det \varphi'(\bar{t}_i) \mu(I_i).$$

Значення виразу $\det \varphi'(\bar{t}_i)$ називається *якобіаном*.

В результаті отримуємо

$$\int_{D_x} f(\bar{x}) d\bar{x} \approx \sum_{i=1}^n f(\varphi(\bar{t}_i)) \det \varphi'(\bar{t}_i) \mu(I_i).$$

Сума в правій частині відповідає інтегральній сумі для функцій $f(\varphi(\bar{t})) \det \varphi'(\bar{t})$ на проміжку I . Тому після здійснення граничного переходу отримуємо

$$\int_{D_x} f(\bar{x}) d\bar{x} = \int_I f(\varphi(\bar{t})) \det \varphi'(\bar{t}) d\bar{t}.$$

Чи існує інтеграл в правій частині? В правій частині функція $f(\bar{x})$ неперервна на D_x , $\varphi(\bar{t})$ неперервна на $I = \varphi(D_x)$, тому $f(\varphi(\bar{t}))$ - неперервна на I . Якобіан утворюється із часткових похідних координатних функцій $\varphi_i(\bar{t})$, які за умовою є неперервними на I , тому якобіан є неперервною на I функцією. Підінтегральна функція в правій частині, таким чином, неперервна, тому інтеграл на I існує.

Отже, функцію $g(\bar{t})$ знайдено: $g(\bar{t}) = f(\varphi(\bar{t})) \det \varphi'(\bar{t})$. Залишається перейти до множини D_t і застосувати рівність

$$\int_{D_t} g(\bar{t}) dt = \int_{I \supset D_x} g \chi_{D_x}(\bar{t}) d\bar{t}.$$

Теорема (заміна змінної під знаком кратного інтегралу). Якщо $f(\bar{x})$ - неперервна на D_x , $\bar{x} = \varphi(\bar{t})$ - дифеоморфізм D_t на D_x , $D_x = \varphi(D_t)$, тоді здійснюється рівність

$$\boxed{\int_{D_x = \varphi(D_t)} f(\bar{x}) d\bar{x} = \int_{D_t} f(\varphi(\bar{t})) \det \varphi'(\bar{t}) d\bar{t}}$$

ТУТ

$$\det \varphi'(\bar{t}) = \text{abs} \frac{D(\varphi_1, \dots, \varphi_m)}{D(t_1, \dots, t_m)} = \text{abs} \begin{vmatrix} \frac{\partial \varphi_1}{\partial t_1} & \dots & \frac{\partial \varphi_1}{\partial t_m} \\ \dots & \dots & \dots \\ \frac{\partial \varphi_m}{\partial t_1} & \dots & \frac{\partial \varphi_m}{\partial t_m} \end{vmatrix}.$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

Зауваження. Множини D_t і D_x - однакові, але виражені через різні змінні.

Приклад. Знайти площу області, що обмежена кривими:

$$x + y = a, x + y = b,$$

$$y = \alpha x, y = \beta x,$$

$$0 < a < b, 0 < \alpha < \beta.$$

Розв'язання.

$$S = \iint_D dx dy = \left. \begin{array}{l} u = x + y, \quad v = \frac{y}{x} \\ a \leq u \leq b, \alpha \leq v \leq \beta, \\ \frac{D(u, v)}{D(x, y)} = \left| \begin{array}{cc} 1 & 1 \\ -\frac{1}{x^2} & \frac{1}{x} \end{array} \right| = \frac{1}{x} + \frac{y}{x^2} = \frac{u}{x^2} = \frac{(v+1)^2}{u} \\ x = \frac{u}{v+1} \Rightarrow |J| = abs \frac{D(x, y)}{D(u, v)} = \frac{u}{(v+1)^2} \end{array} \right| = \int_a^b du \int_{\alpha}^{\beta} \frac{u}{(v+1)^2} dv =$$

$$= \int_a^b u du \left(\frac{-1}{\beta+1} + \frac{1}{\alpha+1} \right) = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{\alpha+1} - \frac{1}{\beta+1} \right) (b^2 - a^2).$$

17.7.2 Полярні координати.

Розглянемо заміну-перехід до полярної системи координат:

$$\begin{cases} x = \rho \cos \varphi, \\ y = \rho \sin \varphi. \end{cases}$$

Розглянемо

$$I = \{(\rho, \varphi) : 0 \leq \rho \leq R \wedge 0 \leq \varphi \leq 2\pi\},$$

$$K = \{(x, y) : x^2 + y^2 \leq R^2\},$$

тоді відображення $I \rightarrow K$ не є дифеоморфізмом, тому що

1) відрізок $\{(\rho, \varphi) : \rho = 0 \wedge 0 \leq \varphi \leq 2\pi\}$ відображається в точку $(0, 0)$,

2) два відрізки

$$\{(\rho, \varphi) : 0 \leq \rho \leq R \wedge \varphi = 0\} \text{ і } \{(\rho, \varphi) : 0 \leq \rho \leq R \wedge \varphi = 2\pi\}$$

відображаються в один $\{(x, y) : y=0, 0 \leq x \leq R\}$.

Висновок: порушується взаємна однозначність. Для того, щоб відображення стало взаємно однозначним, потрібно розглянути відображення $I \setminus \partial I \leftrightarrow K \setminus E$, де E - множина точок кола разом з множиною точок відрізка $0 \leq x \leq R$. Застосуємо теорему про заміну змінної під знаком кратного інтегралу:

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\int_{K \setminus E} f(x, y) dx dy = \int_{I \setminus \partial I} f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) |I| d\rho d\varphi,$$

$$\mu E = 0 \Rightarrow \int_{K \setminus E} f(x, y) dx dy = \int_K f(x, y) dx dy,$$

$$\mu \partial I = 0 \Rightarrow \int_{I \setminus \partial I} f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) |I| d\rho d\varphi = \int_I f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) |I| d\rho d\varphi.$$

Знайдемо якобіан $|I|$:

$$x = \rho \cos \varphi,$$

$$y = \rho \sin \varphi,$$

$$|I| = \frac{D(x, y)}{D(\rho, \varphi)} = \begin{vmatrix} \cos \varphi & -\rho \sin \varphi \\ \sin \varphi & \rho \cos \varphi \end{vmatrix} = \rho \cos^2 \varphi + \rho \sin^2 \varphi = \rho.$$

Отже,

$$\iint_K f(x, y) dx dy = \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^R f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) \rho d\rho.$$

Зауважимо, що в полярній системі координат (див. рис. 17.4)

ρ - відстань від точки M площини до початку координат O ($\rho \geq 0$!),

φ - кут між OM і віссю $O\rho$,

$\rho=R$ - коло радіусом R з центром в т. O ,

$\varphi=\varphi_0$ - промінь що утворює кут φ_0 з віссю $O\rho$.

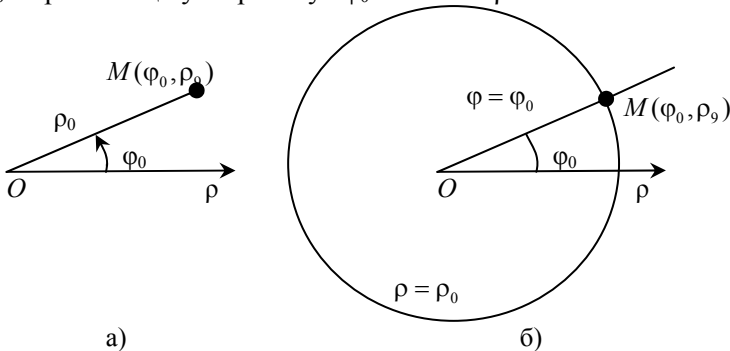

Рис.17.4

Елемент площі в полярній криволінійній системі координат:

$|I| d\rho d\varphi = \rho d\rho d\varphi$. Тоді площа плоскої області обчислюється як

$$S = \iint_D dx dy = \iint_D \rho d\rho d\varphi.$$

Приклад. Знайти площу області, що обмежена лінією

$$(x^2 + y^2)^2 = 2a^2(x^2 - y^2)$$

за умови $x^2 + y^2 \geq a^2$.

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

Введемо полярну систему координат $\begin{cases} x = \rho \cos \varphi \\ y = \rho \sin \varphi \end{cases}$, тоді

$$\begin{aligned} x^2 + y^2 &= \rho^2, \\ (\rho^2)^2 &= 2a^2 \rho^2 (\cos^2 \varphi - \sin^2 \varphi), \\ \rho^2 &= 2a^2 \cos 2\varphi, \\ -\frac{\pi}{2} + 2\pi n &\leq 2\varphi \leq \frac{\pi}{2} + 2\pi n, \\ -\frac{\pi}{4} + \pi n &\leq \varphi \leq \frac{\pi}{4} + \pi n, \\ \rho &= a\sqrt{2 \cos 2\varphi}. \end{aligned}$$

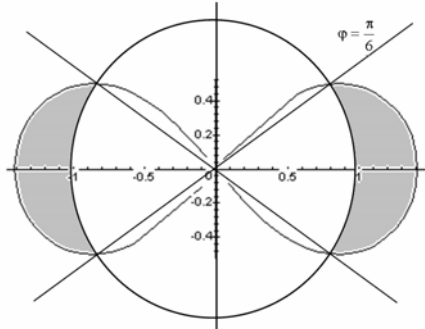

Рис. 17.5

Знайдемо точки перетину лімніс-
кати $\rho = a\sqrt{2 \cos 2\varphi}$ і кола $\rho = a$:

$$\begin{cases} \rho = a\sqrt{2 \cos 2\varphi}, \\ \rho = a \end{cases}$$

$$a = a\sqrt{2 \cos 2\varphi}; \quad \cos 2\varphi = \frac{1}{2}; \quad 2\varphi = \pm \frac{\pi}{3} + 2\pi n, \quad n \in \mathbb{Z};$$

$$\varphi = \pm \frac{\pi}{6} + \pi n, \quad n \in \mathbb{Z}.$$

Тоді

$$\begin{aligned} S &= 4 \int_D \int \rho d\rho d\varphi = 4 \int_0^{\pi/6} d\varphi \int_a^{a\sqrt{2 \cos 2\varphi}} \rho d\rho = 4 \int_0^{\pi/6} d\varphi \frac{\rho^2}{2} \Big|_a^{a\sqrt{2 \cos 2\varphi}} = 4 \int_0^{\pi/6} d\varphi \left(\frac{2a^2 \cos 2\varphi}{2} - \frac{a^2}{2} \right) = \\ &= 4 \left(\frac{a^2}{2} \sin 2\varphi - \frac{a^2}{2} \varphi \right) \Big|_0^{\pi/6} = 2a^2 \left(\frac{\sqrt{3}}{2} - \frac{\pi}{6} \right) = \frac{3\sqrt{3} - \pi}{3} a^2. \end{aligned}$$

17.7.3 Циліндричні координати $\begin{cases} x = \rho \cos \varphi \\ y = \rho \sin \varphi \\ z = h \end{cases}$

h - визначає аплікату точки M в просторі,

ρ - відстань від проєкції A точки M простору на площину XOY до початку координат O , тобто $\rho = OA$ ($\rho \geq 0$!),

φ - кут між OA і віссю OX (див. рис. 17.6 а).

$h = h_0$ - площина, паралельна XOY ,

$\rho = \rho_0$ - циліндр, твірна якого паралельна осі OZ і вісь якого співпадає з OZ , радіус перерізу циліндру дорівнює ρ_0 ,

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$\varphi = \varphi_0$ - півплощина, обмежена віссю аплікат, яка утворює з віссю абсцис кут φ_0 (див. рис. 17.6 б).

Знайдемо якобіан:

$$\frac{D(x, y, z)}{D(\rho, \varphi, h)} = \begin{vmatrix} \cos \varphi & -\rho \sin \varphi & 0 \\ \sin \varphi & \rho \cos \varphi & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = \rho. \text{ Елемент об'єму:}$$

$$dxdydz = |I| d\rho d\varphi dh = \rho d\rho d\varphi dh.$$

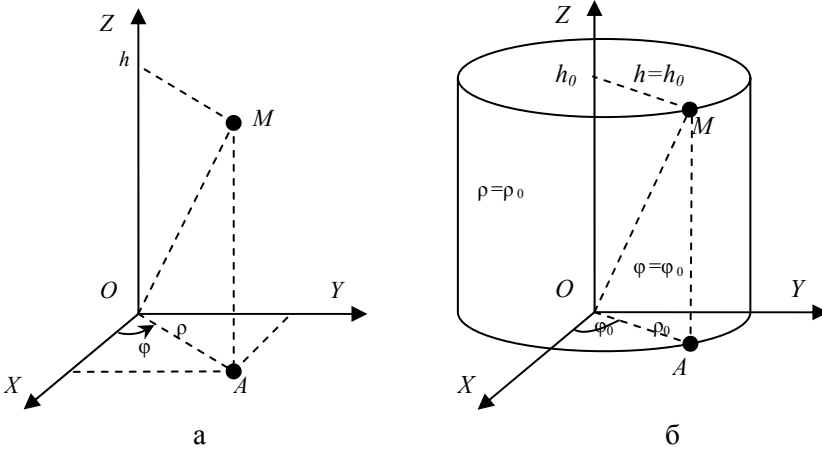

Рис. 17.6

Приклад. Знайти об'єм тіла Вівіані, що обмежене поверхнями $x^2 + y^2 = Rx$, $x^2 + y^2 + z^2 = R^2$.

Розглянемо циліндричну поверхню:

$$x^2 + y^2 = Rx, \quad x^2 + y^2 - 2Rx \cdot \frac{1}{2} + \frac{R^2}{4} - \frac{R^2}{4} = 0, \quad \left(x - \frac{R}{2}\right)^2 + y^2 = \left(\frac{R}{2}\right)^2.$$

Вона являє собою циліндр з віссю $x = \frac{R}{2}$, радіусом перерізу $\frac{R}{2}$.

Перейдемо до циліндричної системи координат:

$$\begin{aligned} x^2 + y^2 = Rx &\Rightarrow \rho = R \cos \varphi, \\ x^2 + y^2 + z^2 = R^2 &\Rightarrow z = \pm \sqrt{R^2 - \rho^2}. \end{aligned}$$

Тоді

$$V = 2 \iiint_T \rho d\rho d\varphi dz = 2 \iiint_D \rho d\rho d\varphi \int_0^{\sqrt{R^2 - \rho^2}} dz = 4 \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\varphi \int_0^{R \cos \varphi} \rho d\rho z \Big|_0^{\sqrt{R^2 - \rho^2}} =$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\begin{aligned}
 &= 4 \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\varphi \int_0^{\rho \cos \varphi} \rho d\rho \sqrt{R^2 - \rho^2} = -2 \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\varphi \left. \frac{(R^2 - \rho^2)^{\frac{1}{2}+1}}{\frac{3}{2}} \right|_0^{\rho \cos \varphi} = \\
 &= -\frac{4}{3} R^3 \int_0^{\frac{\pi}{2}} (\sin^3 \varphi^{-1}) d\varphi = \frac{4}{3} R^3 \left(\frac{\pi}{2} - \frac{2}{3} \right).
 \end{aligned}$$

17.7.4 Сферичні координати

$ \begin{cases} x = \rho \cos \varphi \cos \theta_1 \\ y = \rho \sin \varphi \cos \theta_1 \\ z = \rho \sin \theta_1 \end{cases} $	$ \begin{cases} x = \rho \cos \varphi \sin \theta_2 \\ y = \rho \sin \varphi \sin \theta_2 \\ z = \rho \cos \theta_2 \end{cases} $
<p style="text-align: center;">Рис. 17.7</p>	<p style="text-align: center;">Рис. 17.8</p>
θ_1 - кут між радіус-вектором OM та площиною XOY і	θ_2 - кут між радіус-вектором OM і додатнім напрямком осі OZ ;
$-\frac{\pi}{2} \leq \theta_1 \leq \frac{\pi}{2}$; $ I_1 = \rho^2 \cos \theta_1$.	$0 \leq \theta_2 \leq \pi$; $ I_2 = \rho^2 \sin \theta_2$.
ρ - довжина від початку координат до точки M , тобто $\rho = OM$ ($\rho \geq 0!$), φ - кут між OA і віссю OX , де A – це проекція точки M простору на площину XOY .	
Елемент об'єму: $dx dy dz = \rho^2 \cos \theta_1 d\rho d\varphi d\theta$	Елемент об'єму: $dx dy dz = \rho^2 \sin \theta_2 d\rho d\varphi d\theta_2$

Обчислимо якобіан в першому випадку:

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$|I| = \left| \frac{D(x, y, z)}{D(\rho, \varphi, \theta_1)} \right| = \left| \begin{array}{ccc} \cos \varphi \cos \theta_1 & -\rho \sin \varphi \cos \theta_1 & -\rho \cos \varphi \sin \theta_1 \\ \sin \varphi \cos \theta_1 & \rho \cos \varphi \cos \theta_1 & -\rho \sin \varphi \sin \theta_1 \\ \sin \theta_1 & 0 & \rho \cos \theta_1 \end{array} \right| =$$

$$= \rho^2 \sin \theta_1 \sin^2 \varphi \cos \theta_1 \sin \theta_1 + \rho^2 \sin \theta_1 \cos^2 \varphi \cos \theta_1 \sin \theta_1 +$$

$$+ \rho^2 \cos \theta_1 \cos^2 \varphi \cos^2 \theta_1 + \rho^2 \cos \theta_1 \sin^2 \varphi \cos^2 \theta_1 = \rho^2 \cos \theta_1.$$

Оскільки

$$x^2 + y^2 + z^2 = \rho^2 (\cos^2 \varphi \cos^2 \theta_1 + \sin^2 \varphi \cos^2 \theta_1 + \sin^2 \theta_1) = \rho^2 (\cos^2 \theta_1 + \sin^2 \theta_1) = \rho^2,$$

тому $\rho = \rho_0$ - сфера з центром в т.О і радіусом ρ_0 .

$\theta_1 = \theta_0$ ($\theta_2 = \theta_0$) - частина конуса, твірна якого з площиною XOY (з віссю OZ) утворює кут θ_0 . При перерізі сфери $\rho = \rho_0$ конусом $\theta_1 = \theta_0$ ($\theta_2 = \theta_0$) утворюється паралель на сфері.

Оскільки $\varphi = \angle(OA, OX)$, то $\varphi = \varphi_0$ - півплощина, обмежена віссю апікат, яка утворює з віссю абсцис кут φ_0 .

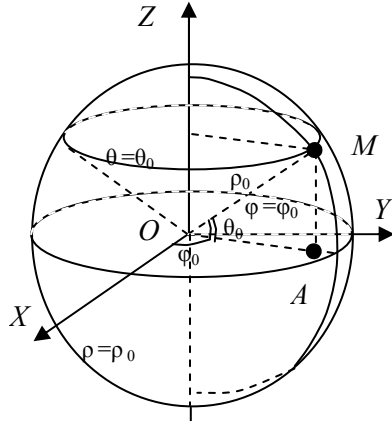

Рис. 17.9

Переріз сфери цією півплощиною утворює меридіан.

Приклад. Обчислити інтеграл $\int_0^1 dx \int_0^{\sqrt{1-x^2}} dy \int_{\sqrt{x^2+y^2}}^{\sqrt{2-x^2-y^2}} z^2 dz$ за допомогою

сферичних координат..

Розглянемо сферичну систему координат першого випадку:

$$\begin{cases} x = \rho \cos \varphi \cos \theta_1 \\ y = \rho \sin \varphi \cos \theta_1 \\ z = \rho \sin \theta_1 \end{cases}.$$

За умовою

$$0 \leq x \leq 1,$$

$$0 \leq y \leq \sqrt{1-x^2},$$

$$\sqrt{x^2 + y^2} \leq z \leq \sqrt{2-x^2-y^2},$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

тому тіло обмежене додатними частинами конуса і сфери, що лежать в першому октанті. В даному випадку рівнянням поверхні конуса в сферичній системі координат є $\theta = \frac{\pi}{4}$, а сфери – $\rho = \sqrt{2}$. Виходячи із геометричного змісту сферичних координат, отримуємо (див. рис. 17.10):

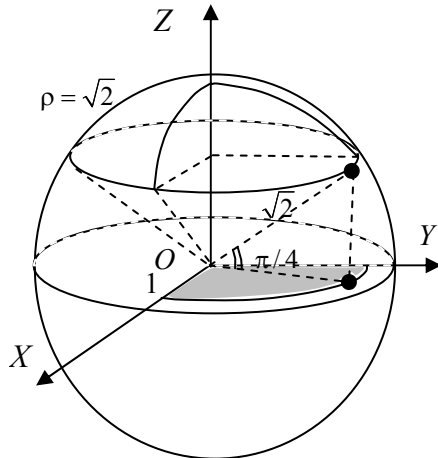

Рис. 17.10

$$\int_0^1 dx \int_0^{\sqrt{1-x^2}} dy \int_{\sqrt{x^2+y^2}}^{\sqrt{2-x^2-y^2}} z^2 dz =$$

$$= \int_{\frac{\pi}{4}}^{\frac{\pi}{2}} d\theta \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\varphi \int_0^{\sqrt{2}} \rho^2 \cos \theta_1 \rho^2 \sin^2 \theta_1 d\rho.$$

Обчислення завершити самостійно!

17.7.5 Сферичні координати в \mathbb{R}^m

$$\begin{cases} x_1 = \rho \sin \varphi_1 \sin \varphi_2 \dots \sin \varphi_{n-1} \\ \dots \\ x_k = \rho \cos \varphi_{k-1} \prod_{i=k}^{m-1} \sin \varphi_i, k = 2, 3, \dots, m-1 \\ \dots \\ x_m = \rho \cos \varphi_{m-1} \end{cases}$$

$$0 \leq \varphi_1 \leq 2\pi, \quad 0 \leq \varphi_i \leq \pi \quad \forall i = \overline{2, m-1}, \quad \rho \geq 0,$$

$$|I| = \rho^{m-1} \prod_{k=1}^{m-1} \sin^{k-1} \varphi_k \text{ - якобіан.}$$

Приклад. Обчислити $I = \int_D \sqrt{x_1^2 + \dots + x_m^2} dx_1 \dots dx_m$, де

$$D: x_1^2 + \dots + x_m^2 \leq R^2.$$

Оскільки $x_1^2 + \dots + x_m^2 = R^2$, то $D: \rho^2 \leq R^2 \Rightarrow D: \rho \leq R$. Отже,

$$I = \int_0^{2\pi} d\varphi_1 \int_0^{\pi} \sin \varphi_2 d\varphi_2 \int_0^{\pi} \sin^2 \varphi_3 d\varphi_3 \dots \int_0^{\pi} \sin^{m-2} \varphi_m d\varphi_m \int_0^R \rho^{m-1} \cdot \rho \cdot d\rho =$$

17 КРАТНІ ІНТЕГРАЛИ

$$\begin{aligned}
 &= \frac{R^{m+1}}{m+1} \cdot 2\pi \cdot 2^{m-2} \int_0^{\pi/2} \sin \varphi_2 d\varphi_2 \int_0^{\pi/2} \sin^2 \varphi_3 d\varphi_3 \int_0^{\pi/2} \sin^3 \varphi_4 d\varphi_4 \dots \int_0^{\pi/2} \sin^{m-2} \varphi_{m-1} d\varphi_{m-1} = \\
 &= \frac{R^{m+1}}{m+1} \cdot \pi \cdot 2^{m-1} \frac{1!!}{2!!} \cdot \frac{\pi}{2} \cdot \frac{2!!}{3!!} \cdot 1 \cdot \dots \cdot \frac{(m-4)!!}{(m-3)!!} \cdot \frac{(m-3)!!}{(m-2)!!} \cdot \frac{\pi}{2} \cdot 1 = \\
 &= \frac{R^{m+1}}{m+1} \cdot \frac{\pi 2^{m-1}}{(m-2)!!} \cdot \left(\frac{\pi}{2}\right)^{\left[\frac{m-2}{2}\right]}.
 \end{aligned}$$